müüa ja wiis seda ligema linna, hobuse laadale.

Tema toimetas alles esimest korda omas elus selleşarnast kaubitsust ja oli siis ka ses tükis hoopis harjumata; seda märkasiwad kolm linna undsakat peagi ja pidasiwad isikeskes nõuu, teda kawalusega ära petta.

Sääl astus üks neist kolmest undsakast tema juure, küsis hobuse hinna järele, mis ta sest hobusest nõuab ja kui ta seda teada oli saanud ütles tema. „See on tõeste palju ühe kümne aastase hobuse eest, kes enam suur asi ei ole, ometi ei taha ma siin nii palju kaubelda, ma wõtan teda ja pakun Teile see eest seda ilusat pojakandjat lehma, mis wendade wahel enam wäärt on, kui Teie wana hobune."

Lehm oli Juhanil wäga meelt mõõda ja tema oli selle undsakast ette pandud wahetusega üsna walmis, ning wahetas oma hobust lehma wasta ära.

Nüüd tuli tõine linna undsakas ligi ja ütles Juhanile: „Kuida tahate Teie kõrge põhu hindade ajal üht lehma, enam kui aru, üle talwe pidada? See saab Teil palju maksma tulema. Siin on mul üks raswane siga, seda wõite kohe tappa, siis on Teil liha ja rasswa terwe aasta jauks, ning wõite oma põhu alal hoida. Ma pakun Teile oma siga Teie lehma eest wahetuseks". Juhan mõtles, et põhust wiimati puudus saaks tulema ja wõttis pakutud wahetust jällegi wastu.

Nüüd ligistas ka see kolmas kelm Juhani juure ja ütles: „Kuida wõite seda mõtelda, seesugust wigast, nuumatud siga halwa ilmaga kodu ajada, see elajas saab wisisiste enne ära lõppema. Päälegi on see loom marjus ja kui õige liha järel waatamine on, siis saab Teile weel ka ärakeelatud, sarnast liha süüa, weel wähem müüa. Siin on mul üks kits, see annab Teile piima kui lehm ja kui ta poeginud on, siis wõite neist enesele seda kõige peenemat praadi walmistada lasta ja nende nahku wõite siis hõlpsalt kingisepadele ära müüa. Ma tahan Teilt Teie siga enesele

PÃƒÂ¤rnu Eesti-rahva Kalender 1881, lk. 23